

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/123/2018
Identifikačné číslo spisu: 4018200043
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4018200043.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: I. G. L., narodená XX. P. XXXX, bytom v B., právne zast.: JUDr. Robertom Schuchmannom, advokátom so sídlom v Komárne, Nám. M. R. Štefánika č. 6, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 8. novembra 2017, číslo UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/10399/JH, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2018, č. k. 23Sa/3/2018-189, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2018 č. k. 23Sa/3/2018-189 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného z 8. novembra 2017 číslo UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/10399/JH z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalobkyňa m á n á r o k n a náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 (po správnosti § 190; pozn. súdu) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 8. novembra 2017 číslo UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/10399/JH, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno z 26. júna 2017 Číslo:

KN1/OPPNKaPČ/SOC/2017/31339-13. Uvedeným rozhodnutím z 26. júna 2017 prvostupňový správny orgán podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) nevyhovelo žiadosti žalobkyne z 11. novembra 2016 a nepriznal jej peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2, 3, § 11 ods. 1 písm. a/ až g/, § 13 ods. 5, § 14 ods. 6, § 34 ods. 1, 6 zákona č. 447/2008 Z. z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu žalovaného a prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne a napadnuté rozhodnutie žalovaného z 8. novembra 2017 bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a v súlade so zákonom č. 447/2008 Z. z. upravujúcim podmienky pre poskytovanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla. Krajský súd uviedol, že žalobkyňa pre posúdenie svojho zdravotného stavu spolu so žiadosťou o poskytnutie žiadaného príspevku z 11. novembra 2016 predložila i aktuálne lekárske nálezy. Tieto lekárske nálezy na účely konania vo veciach kompenzácie považoval posudkový lekár za úplné, kompletné a dostatočné na posúdenie zdravotného stavu žalobkyne a na ich základe dňa 16. januára 2017 vypracoval posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu posudok, v ktorom určil posudzovanému mieru funkčnej poruchy 50% podľa prílohy č. 3, časť XII./A, bod 1, písm. d/ k zákonu č. 447/2008 Z. z. Žalovaný na odvolanie žalobkyne sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie žiadosti žalobkyne o poskytnutie žiadaného príspevku na kompenzáciu. Námietky a výhrady žalobkyne uvedené v žalobe vyhodnotil krajský súd ako všeobecné a zároveň skutkovo i právne bezvýznamné. Správny súd konštatoval, že posudkoví lekári posudzujúci zdravotný stav žalobkyne v správnom konaní mohli vychádzať len zo žalobkyňou predložených odborných náleзов, nemali pochybnosti o správnosti diagnostického záveru, nepovažovali za potrebné overiť ich objektívnosť a úplnosť. Komplexné posudky a lekárske posudky posudkových lekárov vyhotovené v konaní, boli dostatočne podložené aj obsahom pripojenej zdravotnej dokumentácie a o vecnej správnosti a odbornej úrovni ich záverov nemal krajský súd pochybnosti. Záver, ktorý urobil žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s ustanoveniami zákona č. 447/2008 Z. z. Oba správne orgány žiadosť žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla posúdili správne v zmysle zákona. Námietky, respektíve potvrdenia, ktoré predložila žalobkyňa súdu o tom, že bola uznaná za invalidnú s mierou poklesu 80 % podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, nemalo vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, pretože posudzovanie zdravotného stavu žalobkyne pre účely zákona č. 447/2008 Z. z. nemožno porovnávať s posudzovaním na účely zákona č. 461/2003 Z. z.; jedná sa o dva rozdielne zákony a posudkoví lekári pri posudzovaní zdravotného stavu pre posudzovanie miery funkčnej poruchy sa riadia inými kritériami ako pre posudzovanie zdravotného stavu na účely invalidity. Žalovaný správny orgán riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Krajský súd poukazom na to, že procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu (článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), ktoré vylučujú ľubovôľu pri rozhodovaní, lebo povinnosťou správneho orgánu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, konštatoval, že žalobou napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá. Dodal, že peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. je fakultatívna dávka, čo znamená, že aj v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok nemusí byť automaticky priznaná. Rozhodnutie o takejto dávke je vecou úvahy správneho orgánu, preto právny nárok na jej priznanie nevzniká (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. septembra 2008 v konaní pod sp. zn. 4Sžso/48/2007). Pokiaľ žalovaný pri ustálení skutkového stavu uvážil, že žalobkyňa netrpí žiadnym zmyslovým postihnutím, ani takými obmedzeniami v mobilite, pre ktoré by nebola schopná v sprievode inej fyzickej osoby premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k

prostriedku železničnej dopravy, a späť, nastupovať do nich, vystupovať z nich, udržať sa a zvládnuť inú situáciu v nich, táto správna úvaha pri rozhodovaní o nároku na fakultatívnu dávku nevybočila z rámca logického myslenia, medzi a hľadisk zákona (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2012 v konaní pod sp. zn. 9Sžo/63/2011). Bolo povinnosťou žalobkyne, aby s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. na posúdenie svojho zdravotného stavu preukázala všetky rozhodné skutočnosti na priznanie žiadaného peňažného príspevku, a to predložením aktuálnych lekárskeho nálezov preukazujúcich, že jej ťažké zdravotné postihnutie odôvodňuje individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalobkyňa predložila lekárske nálezy ku dňu posudzovania jej zdravotného stavu posudkovým lekárom žalovaného alebo žalovaným v komplexnom posudku, tieto však nepreukazujú jej odkázanosť na individuálnu prepravu, čo je jednou z podmienok pre priznanie žiadaného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzka osobného motorového vozidla. Nové lekárske nálezy, ktoré predložila k žalobe, nemajú vplyv na posúdenie zákonnosti a postupu správneho orgánu súdom, pretože tieto boli vydané až po rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom preskúmania správnym súdom.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že úspešnému správne orgánu nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne proti rozsudku krajského súdu

6. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobkyňa namietala, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Uviedla, že posudkovému lekárovi, ktorý vypracoval komplexný posudok zo 14. júna 2017 odovzdala - nález Spondylochirurgickej ambulancie Univerzitnej nemocnice Bratislava z 29. septembra 2016 - neurologický nález vyhotovený neurológom NeuroMedical, s.r.o. Komárno z 2. septembra 2016 a 1. marca 2016 - lekárske nález MUDr. V. P., algeziológia z 24. augusta 2016, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa je odkázaná na individuálnu prepravu a preto záver krajského súdu cit.: „ (...) posudkoví lekári posudzujúci zdravotný stav žalobkyne mohli vychádzať len zo žalobkyňou predložených odborných nálezov, nemali pochybnosti o správnosti diagnostického záveru (...)“, nie je správny. Pokiaľ by posudkoví lekári skutočne vychádzali z odborných nálezov v tom čase žalobkyňou predložených, nemohli dospieť k záveru, že nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Vyjadrila nesúhlas so záverom krajského súdu, podľa ktorého cit.: „ (...) Bolo povinnosťou žalobkyne, aby s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. na posúdenie svojho zdravotného stavu preukázala všetky rozhodné skutočnosti na priznanie žiadaného peňažného príspevku, a to predložením aktuálnych lekárskeho nálezov preukazujúcich, že jej ťažké zdravotné postihnutie odôvodňuje individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalobkyňa predložila lekárske nálezy ku dňu posudzovania jej zdravotného stavu posudkovým lekárom žalovaného alebo žalovaným v komplexnom posudku, tieto však nepreukazujú jej odkázanosť na individuálnu prepravu, čo je jednou z podmienok pre priznanie žiadaného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzka osobného motorového vozidla.“, nakoľko takéto lekárske správy (preukazujúce jej odkázanosť na individuálnu prepravu) doložila.

9. Tiež vyjadrila nesúhlas so záverom krajského súdu, že cit.: „ (...) Nové lekárske nálezy, ktoré predložila k žalobe, nemajú vplyv na posúdenie zákonnosti a postupu správneho orgánu súdom, pretože tieto boli vydané až po rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom preskúmania správnym súdom.“,

nakoľko nebolo zrejmé, aké lekárske nálezy mal krajský súd na mysli, keď posledný komplexný posudok bol vyhotovený dňa 9. októbra 2017 a rozhodnutie žalovaného vydané dňa 8. novembra 2017, pričom z odborných nálezov vydaných pred týmto termínom vyplývala jej odkázanosť na individuálnu prepravu. Rovnako podľa žalobkyne tvrdenie žalovaného, že sa žalobkyňa nepodrobila rehabilitačnému liečeniu, respektíve, že táto skutočnosť nie je v administratívnom spise vôbec zadokumentovaná. V tomto smere uviedla, že k správnej žalobe doložila listinné dôkazy o absolvovaní rehabilitačnej liečby, z ktorých vyplýva, že zistenie skutkového stavu a i závery správnych orgánov oboch stupňov sú nesprávne na riadne posúdenie veci. K tomu doložila potvrdenia odborných lekárov z rokov 2007 (2x), 2008 (1x), 2010 (4x), 2011 (1x), 2012 (4x) a 2017 (2x), potvrdenie MUDr. L. z 13. januára 2011, dôkaz o absolvovaní rehabilitačnej liečby na špeciálnom FBRL pracovisku z obdobia od 6. mája do 17. júla 2013, od 12. augusta do 23. septembra 2013, od 19. marca do 2. mája 2014, od 25. januára do 14. marca 2016, ako aj potvrdenie o kúpeľnej liečbe z roku 2007 a potvrdenie o nemocničnej liečbe z roku 2014.

10. Záverom žalobkyňa navrhovala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného správneho orgánu ku kasačnej sťažnosti žalobkyne

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadril podaním z 10. septembra 2018.

12. V dôvodoch vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s dôvodmi žalobkyne uvedenými v kasačnej sťažnosti. Žalovaný odôvodnenie rozsudku krajského súdu považoval za riadne zdôvodnené. Uviedol, že žalobkyňa v správnom konaní, v žalobe ani v kasačnej sťažnosti sa vôbec nevenovala (okrem iného) aj zistenému záveru správnych orgánov, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia bola zamestnaná na plný úväzok, pričom na osobný pohovor na úrad práce sa dostavila bez sprievodu a nepoužívala žiadnu oporu pri chôdzi. Pri podaní príslušnej žiadosti tvrdila, že používa pri chôdzi dve francúzske barle, pričom sama nie je schopná sa premiestniť.

13. K námietkam uvádzaným žalobkyňou v kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že zákonným a riadnym spôsobom odôvodnil, že posudzovanie podľa zákona č. 447/2008 Z. z. je plne v kompetencii posudkového lekára žalovaného, a nie ako sa mylne domnieva žalobkyňa v kompetencii odborného lekára. K predloženým lekárske nálezom z 18. decembra 2017, 19. decembra 2017 a 9. januára 2018 uviedol, že tieto boli vydané po dátume vydania žalovaného rozhodnutia; k žalobe žalobkyňa doložila tiež novú správu z hospitalizácie z 23. októbra 2017, ktorú však správnym orgánom na posúdenie nepredložila, a teda sa žalovaný objektívne nemohol s ňou oboznámiť a ani nemal vedomosť o tom, že žalobkyňa bola hospitalizovaná. K doloženej zdravotnej dokumentácii od rehabilitačných lekárov a z kúpeľov, z ktorej je zrejmé, že žalobkyňa sa intenzívnejšie zúčastňovala rehabilitačného preliečenia medzi rokmi 2007 - 2012, avšak v rozhodnom období, t.j. pol roka pred podaním žiadosti, respektíve v priebehu správneho konania sa žalobkyňa zúčastnila rehabilitačného preliečenia v období od 15. marca do 19. apríla 2017, pričom do správneho konania nepredložila túto zdravotnú dokumentáciu.

14. Žalovaný záverom uviedol, že žalobkyňa v kasačnej sťažnosti k meritu veci neuviedla nové relevantné vecné skutočnosti, ale len účelovo urobila výklad svojich subjektívnych tvrdení, ktoré sú v rozpore so zisteným objektívnym stavom veci. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil (po správnosti kasačnú sťažnosť zamietol; pozn.).

IV.

15. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobkyňi doručené dňa 25. septembra 2018.

V.

Konanie pred kasačným súdom

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP)

preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu námietok žalobkyne uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

21. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 199 ods. 1 písm. d/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny;

23. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

24. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

25. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

26. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2018 č. k. 23Sa/3/2018-189, ktorým krajský súd zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 8. novembra 2017 číslo UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/10399/JH.

27. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasťou ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

28. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, z 8. novembra 2017 číslo UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/10399/JH, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno z 26. júna 2017 Číslo:

KN1/OPPNKaPČ/SOC/2017/31339-13. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. nevyhovel žiadosti žalobkyne z 11. novembra 2016 a nepriznal jej peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

29. Zákon č. 447/2008 Z. z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu. 1) (§ 1 ods. 1)

30. Cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom. (§ 1 ods. 2)

31. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 447/2008 Z. z., pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len "lekársky nález"), ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 11 ods. 11 veta prvá zákona č. 447/2008 Z. z., výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti a/ premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, b/ nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo c/ zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa, ťažkej poruchy sfinkterov alebo cystickej fibrózy s pľúcnyimi a gastrointestinálnymi prejavmi.

34. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje: a/ mieru funkčnej poruchy, b/ vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, c/ sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, d/ návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu, e/ vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, f/ vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, g/ termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak ho určí posudkový lekár, h/ odôvodnenie komplexného posudku.

35. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

36. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. - Správny poriadok) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z., ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní (50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

38. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

39. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

40. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

41. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

42. Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného zistil, že žalobkyňa

- dňa 11. novembra 2016 na predpísanom tlačive požiadala o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla

- dňa 20. januára 2017, pod číslom KN1/OPPnKaPČ/SOC/2017/31339-6 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno nepriznal žalobkyni peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla

- na odvolanie žalobkyne, Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny zrušilo rozhodnutie z 13. marca 2017, číslo UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/4100/JH a vec vrátilo úradu práce na nové prejednanie a rozhodnutie (nedostatočne zistený skutkový stav)

- dňa 26. júna 2017 pod číslom KN1/OPPnKaPČ/SOC/2017/31339-13 prvostupňový správny orgán opätovne nevyhovel žiadosti žalobkyne a nepriznal jej peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla

[podklad pre vydanie tohto rozhodnutia predstavoval Komplexný posudok zo 14. júna 2017, Číslo: N4/OPPnKŤZPaPČ/PČ/SOC/2017/31312/MFP/BEP vychádzajúci so záverov plynúcich z Lekárskeho posudku z 3. mája 2017, Číslo: KN4/OPPnKŤZPaPČ/SOC/2017/31312 (v ktorom posudkový lekár uviedol, že žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu, nakoľko je mobilná, chôdza voľná bez opory, plnohodnotná s oddychovými prestávkami po dlhšej chôdzi, sprievod nie je potrebný, premiestňuje sa sama, nie je dokumentované postihnutie váhonosných kĺbov, deformita nôh, potreba nosenia ortopedických pomôcok, opory, horné končatiny nie sú postihnuté, zvláda nastupovanie a vystupovanie z prostriedkov verejnej hromadnej dopravy. Posudkový lekár tiež konštatoval, že žalobkyňa doložila nové odborné nálezy z roku 2017, v ktorých sa uvádza intermitentná inkontinencia, motorický deficit pravej dolnej končatiny na podklade radikulárneho dráždenia, čo však vyhodnotil v rozpore so skutočnosťou, keď žalobkyňa je zamestnaná na plný úväzok, na svojom pracovisku zvláda chôdzu do schodov bez problémov, na osobný pohovor prišla bez sprievodu, nepoužíva oporu pri chôdzi, ani ortopedické pomôcky]

- následne na základe podaného odvolania žalovaný vydal dňa 8. novembra 2017 pod číslom UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2017/10399/JH tu preskúmané rozhodnutie, ktorým odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie z 26. júna 2017 potvrdil

[podklad pre vydanie rozhodnutia tvoril Komplexný posudok z 9. októbra 2017, Číslo: UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2017/10532 (vychádzajúci so záverov plynúcich z Lekárskeho posudku z 18. septembra 2017, k číslu spisu UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2017/10532, v ktorom žalovaný konštatoval, že žalobkyňa postoj a chôdzu zvláda samostatne bez kompenzačných pomôcok, s prestávkami po sto metroch pre bolestivé krívanie, používa korzet na stabilizáciu driekovo-krížovej chrbtice, v aktuálne zdokumentovaných lekárskejších nálezoch nie sú objektívne zdokumentované obmedzenia pohyblivosti na horných končatinách, ani poruchy úchopu a ani obmedzenia pohyblivosti na dolných končatinách takého stupňa, ktoré by znemožňovali nastupovanie, vystupovanie do prostriedkov verejnej hromadnej dopravy a zvládnutie iných situácií v nich; bolesť, počet operácií, používanie korzetu nie je dôvod na odkázanosť na individuálnu prepravu; útlak nervových koreňov - koreňové dráždenie nie je aktuálne zdokumentované; obmedzenie pohyblivosti LS (driekovo-krížovej chrbtice je pridružený prejav pri bolestivom chrbticovom syndróme v akútnom, subakútnom aj chronickom stave, zvlášť, keď nie je realizovaná komplexná liečba a je vynechaná rehabilitačná dlhodobá liečba].

43. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %. Spornou však zostala otázka odkázanosti žalobkyne ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

44. Príspevok na kúpu osobného motorového vozidla možno poskytnúť len ťažko zdravotne postihnutej fyzickej osobe, ktorá spĺňa zákonom stanovenú podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (§ 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.). Musí ísť o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa, ťažkej poruchy sfinkterov alebo cystickej fibrózy s pľúcnyimi a gastrointestinálnymi prejavmi.

45. Najvyšší súd konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok, ktorý sa vyhotovuje na základe vypracovaného lekárskeho posudku (§ 15 ods. 1 menovaného zákona). Lekársky posudok je jedným z dôkazov v správnom konaní, ktorý hodnotí orgán verejnej správy ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom však nie je oprávnený posudzovať správnosť v ňom uvedených záverov, ale hodnotí iba to, či úvahy posudkového lekára zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných orgánom verejnej správy. Konajúci orgán ho nemôže označiť ako nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočnosti z odbornej stránky. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

46. Najvyšší súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že posudkovým lekárom vypracovaný Lekársky posudok z 18. septembra 2017 uvedené náležitosti nespĺňa a to predovšetkým z dôvodov posudzovania otázky schopnosti žalobkyne využívať na prepravu prostriedky verejnej hromadnej dopravy na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti v súvislosti s účelom zákona č. 447/2008 Z. z., čo sa potom nesporne premietlo aj do formulácie o absencii jej odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Posudkový lekár v Lekárskom posudku z 18. septembra 2017, ktorý bol podkladom pre vydanie komplexného posudku a následne aj rozhodnutia žalovaného, vo vzťahu k posúdeniu odkázanosti žalobkyne na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom konštatoval, že žalobkyňa cit.: „ (...) postoj a chôdzu zvláda samostatne bez kompenzačných pomôcok, s prestávkami po sto metroch pre bolestivé krívanie, ... používa korzet na stabilizáciu driekovo-krížovej chrbtice. V aktuálne zdokumentovaných lekárskejších nálezoch nie sú objektívne zdokumentované obmedzenia pohyblivosti na

horných končatinách, ani poruchy úchopu a ani obmedzenia pohyblivosti na dolných končatinách takého stupňa, ktoré by znemožňovali nastupovanie, vystupovanie do prostriedkov VHD a zvládnutie iných situácií v nich. Na osobný pohovor v rámci prvostupňového posúdenia ... prišla bez sprievodu a zvládla chôdzu bez opory. ... bolesť, počet operácií, používanie korzetu nie je dôvod na odkázanosť na individuálnu prepravu; útlak nervových koreňov - koreňové dráždenie nie je aktuálne zdokumentované; obmedzenie pohyblivosti LS (driekovo-križovej chrbtice je pridružený prejav pri bolestivom chrbticovom syndróme v akútnom, subakútnom aj chronickom stave, zvlášť, keď nie je realizovaná komplexná liečba a je vynechaná rehabilitačná dlhodobá liečba.“

47. Posudkový lekár pri vypracovávaní príslušného lekárskeho posudku vychádzal predovšetkým z lekárskeho nálezov a správ, v ktorých boli konštatované (okrem už posudkovým lekárom uvedených) aj tieto nasledujúce závery:

- Lekárska správa z neurologického vyšetrenia z 2. septembra 2016 a 1. marca 2017 (MUDr. U. F. / NeuroMedical s.r.o.) - chrbtica s poruchami statodynamiky, výrazná palpačná bolesť SI obojstranne, chôdza po pätách a špičkách vpravo nemožná s diagnostickým záverom: Závažné poruchy statodynamiky chrbtice s tým, že u žalobkyne objektívne neurologicky pretrvávajú reziduálne prevažne zánikový radikulopatický nález L4-S1 vpravo s motorickým deficitom, výrazné poruchy statodynamiky chrbtice a syndróm karpálneho kanála obojstranne; znížená pracovná schopnosť, zdravotný stav vyžaduje individuálnu dopravu
- Lekárska správa neurochirurgickej ambulancie z 12. januára 2017 (MUDr. B.) - dominujú bolesti L chrbtice s vyžarovaním do pravej dolnej končatiny po bočnej ploche po vonkajší členok, algeziologická liečba s neuspokojivým efektom
- Lekárska správa algeziologickej ambulancie z 24. augusta 2016 (MUDr. P.) - chronický stav, bez možnosti vyliečenia, ataky silnej bolesti, odkázaná na individuálnu dopravu, vzhľadom na ťažké postraumatické a pooperačné zmeny chrbtice s útlakom koreňov, instabilitou a kaudálnymi bolesťami
- Lekárska správa spondylochirurgickej ambulancie z 29. septembra 2016 (MUDr. W., PhD.) - trvalý stav, operačná liečba vyčerpaná, nezvláda fyzickú záťaž, kaudálne bolesti po 100 m, odkázaná na individuálnu dopravu.

48. Najvyšší súd porovnaním lekárskeho posudku posudkového lekára s odbornými nálezmi špecialistov (z ktorých posudkový lekár vychádzal) dospel k záveru, že príslušný Lekársky posudok z 18. septembra 2017 tvoriaci podklad pre vydanie komplexného posudku, na podklade ktorého bolo vydané aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, nebol dostatočne presvedčivo odôvodnený vo vzťahu k vyvodenému záveru, že žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, a to v kontexte vyššie uvádzaných záverov plynúcich z menovaných správ (bod 47 tohto rozsudku). Zmätočne podľa najvyššieho súdu pôsobí aj konštatovanie posudkového lekára v lekárskom posudku z 3. mája 2017 (tvoriaceho podklad pre účely prvostupňového konania), v ktorom uviedol, že žalobkyňa doložila nové odborné nálezy z roku 2017, v ktorých sa uvádza „motorický deficit pravej dolnej končatiny na podklade radikulárneho dráždenia“ (čo však vyhodnotil ako rozporné so skutočným stavom), pričom na druhej strane posudkový lekár v lekárskom posudku z 18. septembra 2017 konštatoval, že „útlak nervových koreňov - koreňové dráždenie nie je aktuálne zdokumentované“, pričom zo žalobkyňou doloženej lekárskej správy MUDr. P. z 24. augusta 2016 vyplývajú „ťažké postraumatické a pooperačné zmeny chrbtice s útlakom koreňov.“

49. Najvyšší súd aj s odkazom na závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júla 2013, sp. zn. 1Sžso/25/2012 (prípadne z rozsudku z 28. februára 2012, sp. zn. 1Sžso/1/2012) konštatuje, že komplexný, respektíve lekárske posudok, napriek svojej významnosti, nepredstavuje a ani nemôže, za situácie predloženia odlišného lekárskeho názoru, predstavovať jediný podklad rozhodnutia v konaní podľa zákona č. 447/2008 Z. z. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť na to, že legitímnym očakávaním účastníka konania (žiadateľa o peňažný príspevok) je, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku sa v zmysle zákonného príkazu na presvedčivé odôvodnenie (§ 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku) dozvie jasné argumenty, prečo odlišný lekárske názor nezavážil v prospech jeho žiadosti. Opačný postup žalovaného je naplnením zákonného dôvodu na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre jeho nepreskúmateľnosť

pre nedostatok dôvodov. Napriek tomu, že zákon č. 447/2008 Z. z. upravuje lekársku posudkovú činnosť, a to najmä za účelom hodnotenia a posudzovania zdravotného stavu posudzovaného, jeho zmien a porúch podmieňujúcich jeho zdravotné postihnutie, ktorej vykonanie v prípadoch, keď toto posúdenie vyžaduje osobitné odborné znalosti, zveril posudkovým lekárom, však zákonná úprava tohoto zákona v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky neopravňuje žalovaného, aby upustil, respektíve vôbec nevykonal podrobnú analýzu zistených záverov vo svojom rozhodnutí s vyhodnotením, prečo neprihliadol k námietkam žalobkyne, respektíve prečo závery obsiahnuté v komplexnom (prípadne lekárskom) posudku vyhovujú kritériu spoľahlivo zisteného stavu veci v zmysle zásady súčinnosťného hľadania materiálnej pravdy v správnom konaní (§ 3 ods. 2 a 5 Správneho poriadku). Najvyšší súd navyše dopĺňa, že nie je postačujúce, aby správny orgán bez ďalšieho (formálne) či nekriticky prevzal nedostatočne zdôvodnený záver, ku ktorému posudkový lekár pri svojom hodnotení dospel, ale je žiaduce, aby správny orgán náležite dbal na dostatočné, jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a úplné zdôvodnenie, ako aj uvedenie konkrétnych odborných argumentov, na ktorých sa ten ktorý záver zakladá. Je vecou správneho orgánu vyžadovať, aby lekárske posudky, ktoré sú podkladom pre jeho ďalšie rozhodovanie, boli po obsahovej stránke náležite vyčerpávajúce a predstavovali relevantný podklad pre vyvodenie právnych záverov samotného správneho orgánu.

50. Najvyšší súd tiež konštatuje, že novšie lekárske nálezy, ktoré boli doložené do súdneho spisu vo forme prílohy k žalobe nemožno akceptovať, nakoľko tieto boli vyhotovené až po skončení správneho konania (t.j. po 21. novembri 2017), vzhľadom na právnu úpravu ustanovenú v § 135 ods. 1 SSP. Súčasne však kasačný súd dodáva, že Lekárska správa z 18. decembra 2017 (MUDr. P.), podľa ktorej žalobkyňa prejde maximálne 100 m, nemôže cestovať v hromadnej doprave pre riziko pádu pri svalovej dysbalancii a oslabení motorickej funkcie pravej dolnej končatiny, vyššie uvádzané závery len potvrdzuje. Rovnako to potvrdzuje aj do súdneho spisu doložená žiadosť žalobkyne o skončenie pracovného pomeru adresovaná svojmu zamestnávateľovi zo zdravotných dôvodov.

51. Najvyšší súd vo svetle záverov plynúcich z príslušných lekárskeho nálezu, z ktorých podľa § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti vychádza, súčasne upriamuje pozornosť na právnu úpravu ustanovenú v § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z., v zmysle ktorej podkladom posudkovej činnosti posudkových lekárov sú práve závery odborných lekárov špecialistov s tým, že tieto závery majú svoju dôležitosť a opodstatnenosť pri posudkovej činnosti posudkových lekárov. Najvyšší súd tiež zdôrazňuje a dáva do pozornosti, že základným cieľom konania o kompenzáciu je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti vrátane nepriameho zabezpečenia nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti, minimalizácia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré nie je postihnutá osoba schopná prekonať vlastným úsilím a prostriedkami, ako aj zmiernenie jej nepriaznivej sociálnej situácie.

52. Vzhľadom na dôvody uvedené vyššie najvyšší súd, využívajúc pritom (aj vzhľadom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania podľa § 5 ods. 7 SSP) zákonom danú možnosť zmeny rozhodnutia krajského súdu, rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného z 8. novembra 2017, číslo UPS/US1/SSVOPKPC2/SOC/2017/10399/JH zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

53. Z dôvodov, že preskúvané rozhodnutie žalovaného bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude, aby sa v intenciách záverov kasačného súdu predovšetkým právne vysporiadal s medicínskymi závermi obsiahnutými v posudkoch, a to najmä s tým, či zdravotné postihnutie žalobkyne jej bez podstatného rizika ohrozenia jej zdravia umožňuje využiť prostriedky hromadnej prepravy na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jeho prirodzenej dôstojnosti. Povinnosťou žalovaného tiež bude náležite vyhodnotiť podstatné kritéria plynúce z právnej normy § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., a to najmä, či žalobkyňa je schopná premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť (keď v príslušných lekárskeho nálezu je konštatované, že žalobkyňa prejde maximálne 100 m), držať sa v ňom počas jazdy, prípadne zvládnuť iné situácie vo vozidle (napríklad prudké zabrzdzenie, ktoré je v prostriedkoch verejnej dopravy

súčasťou každodennej reality, s ktorou sa bežne stretávajú cestujúci v dopravných prostriedkoch).

54. O nároku na náhradu trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 467 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1, § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobkyni, ktorá v konaní dosiahla úspech, priznal nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

55. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.